

Αγαθή και πονηρή καρδιά

/ [Γνώμες](#)

• Του π. Δημητρίου Μπόκου

Σε μια παραβολή του ο Χριστός λέει, ότι σε κάποιον δούλο που χρωστούσε το υπέρογκο ποσό των μυρίων (δέκα χιλιάδων) ταλάντων (εκατομμύρια σημερινά λεφτά), έγινε παραγραφή του χρέους από τον κύριό του. Ο δούλος όμως δεν χάρισε ένα μηδαμινό χρέος (εκατό δηνάρια) σε κάποιον συνάδελφό του. Το αφεντικό του τότε ακύρωσε την παραγραφή του χρέους και τον φυλάκισε μέχρι να εξοφλήσει τα πάντα έως και το τελευταίο λεπτό (Κυριακή ΙΑ΄ Ματθαίου).

Ο κύριος του δούλου αγανάκτησε, διότι ο δούλος δεν διδάχτηκε τίποτε από τη δική του μεγαλοψυχία και αγαθότητα. Δεν παραδειγματίστηκε από την ευσπλαχνία του αφεντικού του. Χαρακτήρισε τον δούλο ως πονηρό, γιατί έδειξε κακία και τον καταδίκασε ακριβώς γι' αυτό. **«Ουκ έδει και σε ελεήσαι τον σύνδουλόν σου, ως και εγώ σε ηλέησα;»** Δεν έπρεπε και συ να δείξεις ευσπλαχνία στον σύνδουλό σου, όπως σπλαχνίστηκα και εγώ εσένα;

Η ασπλαχνία του δούλου είναι κάτι παράλογο, τη στιγμή που ο ίδιος δέχεται «το μέγα έλεος» από τον κύριό του. Δούλος είναι ο κάθε άνθρωπος, κύριος είναι ο Θεός και χρέος είναι οι αμαρτίες μας. Όλοι μας χρωστάμε υπέρογκα χρέη στον Θεό, αλλά και κάποια χρέη, μικρά ή μεγαλύτερα, μεταξύ μας.

Αυτό που ενδιαφέρει τον Θεό είναι η κατάσταση της καρδιάς μας. Αν

έχουμε σπλαχνική ή άσπλαχνη καρδιά. Δεν τον ενδιαφέρει το μικρό ή μεγάλο χρέος μας απέναντί του. Ούτε καν οι καλές μας πράξεις τον ενδιαφέρουν, αν γίνονται για τον τύπο.

Η παραβολή του άσπλαχνου δούλου ειπώθηκε, γιατί ο Πέτρος είχε ρωτήσει αν είναι λογικό να συγχωρήσει τον αδελφό του μέχρι εφτά φορές. Και ο Χριστός του απάντησε ότι έχει κάποιο λάθος στον τρόπο που σκέφτεται. Μια σπλαχνική καρδιά συγχωράει όχι εφτά φορές, αλλά πάντα. Άπειρες φορές. «Έως εβδομηκοντάκις επτά». Όσες φορές και αν μας φταίξει κανείς. Η αγάπη και η ανεξικακία δεν μετράνε τα φταιξίματα του άλλου. Τα μετράει μόνο η πονηρή καρδιά. Που γεμάτη εκδικητικότητα και κακία, δεν εννοεί να συγχωρήσει ποτέ. Ακόμα και αν ευεργετηθεί, όπως ο πονηρός δούλος της παραβολής.

Και όμως η λογική του Χριστού είναι απλούστατη: Θέλετε να ελεηθείτε από τον Θεό; Γίνετε και σεις ελεήμονες στους συνανθρώπους σας. Ο άνθρωπος που έχει μέσα του ευσπλαχνία και αγάπη μοιάζει στον Θεό, ο οποίος «οικτίρμων εστί» προς πάντας.

Επιπλέον η αγάπη αναπληρώνει τις άλλες ελλείψεις και αμαρτίες μας. Λέει ο άγιος Παΐσιος: «Εάν ένας άνθρωπος είναι καλός και πονετικός, μην τον φοβάσαι. Αν π.χ. πίνει ή παίζει χαρτιά και έχει άλλα πάθη και δεν πιστεύει, αλλά όταν δει ένα φτωχό, λυπάται, ταραάζεται, θέλει να βοηθήσει, αυτόν μην τον φοβάσαι, θα τον βοηθήσει ο Χριστός. Αλλά αν κάποιος είναι σκληρός και, παρ' όλο που έχει πολλά, επιμένει και σκληραίνει, ...αυτός δεν πάει καλά και θέλει πολλή προσευχή για να αλλάξει αυτός»!

Ελεήμονα καρδιά μπορεί να έχει και εκείνος που δεν έχει καθόλου χρήματα για να ελεήσει φτωχούς. Μπορεί να τους αγαπάει, να τους συμπαρίσταται με την παρουσία του και να προσεύχεται αδιάκοπα γι' αυτούς.

Αντιστοίχως και όποιος έχει μέσα του σκληρή και άπονη καρδιά, απορρίπτεται ασυζητητί από τον Θεό, ακόμα και αν δεν προβεί σε καμιά κακή ενέργεια εναντίον άλλων. Μετράει το ποιόν της καρδιάς και όχι τόσο οι εξωτερικές πράξεις, είτε καλές είτε κακές.

Προέχει να αποκτήσουμε σπλαχνική καρδιά. Να ελεούμε από αγάπη και να συγχωρούμε **«από των καρδιών ημών τα παραπτώματα»** των αδελφών μας.

Όχι τυπικά, απλώς από καθήκον.